

Стандартний договір страхування часто не учитывать всіх особливостей той или иной ситуації, поэтому питання заключення договірних відносин повинні перейти к страховим компаніям, що буде сприяти зменшенню звичайної рутинної роботи банку и аналітичеської роботи страхових компаній. Страхові компанії, оцінюючи можливі ризики малих підприємств, знаючи численні аспекти виробническої діяльності клієнтів, мають и свою потенціальну вигоду от привлечення таких клієнтів.

Таким образом, дальнєший шлях розвитку страхування кредитів для малого бізнесу залежить совершенствования діючих умов страхування відповідальності (страхування застави) и поступенної трансформації в делькредерне страхування, котре можна буде розглядати як страхування банків-кредиторів от "несчастного випадку" в их діяльності.

Таким образом, розвиток страхування кредитів для малого бізнесу дозволить банкам:

- підвищити рентабельність активів шляхом отримання додаткової прибутку в формі комісійного винагородження за реалізацію страхових продуктів;
- привлечь к сеті банку платєжеспособних клієнтів;
- розширити спектр продуктів, пропонуємих клієнтам;
- забезпечити лояльність клієнта благодаря збільшенню кількості продуктів, котре он купує у банку.

Для малого бізнесу розвиток страхування кредитів дозволить отримати більш низьку ціну, високоякісний продукт и упрощену систему страхування, а також зручність обслуговування в одному місці.

Література:

1. Про заставу [Електронний ресурс]: Закон України. - Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.
2. Цивільний кодекс України [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.

Журавльова Т.О.

кандидат економічних наук, доцент,
завідувач кафедри економіки та моделювання ринкових відносин

Завазальська А.В.

студентка 3 курсу напряму підготовки «Фінанси і кредит»
Одеський національний університет імені І.І.Мечникова

ОСОБЛИВОСТІ ТА ПРОТИРІЧЧЯ ПОДАТКОВОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ ТА КРАЇНАХ ЄС

Різке погіршення ситуації з наповненням бюджету в умовах економічної та політичної криз в Україні зумовило необхідність коригування податкової політики України. Також з урахуванням підписання Угоди про асоціацію між

Україною та ЄС особливої актуальності набуває оцінка заходів з реформування вітчизняної податкової системи в контексті європейського досвіду змін при схожих економічних, політичних і фінансових умовах.

Актуальність теми зумовлена тим, що для України необхідні дослідження сучасної податкової політики в країнах ЄС і результатів її реалізації, тому що вона спрямована на вирішення основного протиріччя – між забезпеченням збалансованості державних фінансів і стабілізації боргової ситуації, з одного боку, та створенням умов для зростання ВВП – з іншого.

Особливість фінансової політики в більшості країн ЄС сьогодні є тенденція до зниження витрат держави і збільшенню його доходів з відповідним скороченням дефіциту бюджету. Так, в 2012 р. в порівнянні з 2010 р. частка витрат держави у ВВП зросла на 0,5 процентного пункту і більше в шести країнах ЄС-28 – Бельгії, Чехії, Данії, Греції, Іспанії, Мальті [1].

У 2012 р. в порівнянні з 2010 р. в країнах ЄС відбулися зрушення в бік зменшення дефіциту бюджету. Якщо в 2010 р. тільки п'яти країнах ЄС-28 вдалося уникнути дефіциту бюджету понад 3% ВВП, то в 2012 р. – 11%. В середньому в ЄС-28 дефіцит бюджету в 2011–2012 рр. зменшився на 2,4 процентного пункту, залишившись на рівні 6% ВВП в Ірландії, Греції, Іспанії, Кіпрі, Португалії та Великобританії. У Болгарії, Данії, Естонії, Люксембурзі, Фінляндії та Швеції сьогодні є порівняно широке "поле для маневрів" при оптимізації використання фінансово регулюючого потенціалу оподаткування (в цих країнах ЄС-15 державний борг не перевищує 60% ВВП, а в Болгарії та Естонії він стабілізувався на рівні до 20% ВВП). У 2013 р. тільки в Ірландії, Словенії та Великобританії цей показник перевищив 3% ВВП [2].

В цілому на території Об'єднаної Європи в 2009–2014 рр. до підвищення стандартної і (або) знижених ставок ПДВ вдалися дев'ять країн з ЄС-15 (за винятком Бельгії, Данії, Німеччини, Люксембургу, Австрії, Швеції; в Данії і Швеції стандартна ставка ПДВ становить 25%) і всі нові країни ЄС-28. Середня стандартна ставка ПДВ у країнах ЄС-15 в 2014 р. зросла порівняно з 2008 р. з 19,9% до 21,5%, а в нових країнах ЄС – з 18,8% до 21,3% [2].

Зараз в контексті досвіду податкового реформування в країнах – учасниках ЄС проаналізуємо фінансово орієнтовані та бюджетні заходи України; передбачені Законом України № 1166-VII. Відповідно до нього, в Україні відбулися наступні зміни:

- відмова від зниження ставки ПДВ з 20% до 17% в 2015 р. і ставки податку на прибуток з 18% до 16% в 2015-2016 рр.;
- введення ставки ПДВ у розмірі 7% на лікарські засоби і вироби медичного призначення;
- звільнення з 1 жовтня 2014 р. від оподаткування ПДВ операцій з постачання і експорту зернових та технічних культур;
- включення до бази оподаткування доходів фізичних осіб суми пенсійних виплат, що перевищують 10 тис. грн., – у сумі такого перевищення;
- включення до бази оподаткування доходів фізичних осіб процентів, якщо їх річний розмір перевищує 17 прожиткових мінімумів, – у сумі такого

перевищення;

- підвищення ставок акцизного податку для транспортних засобів, пива (на 42,5% з травня 2014 р.), тютюнових виробів (на 31,5% з липня 2014 р.), спирту та алкогольних напоїв (на 25% з вересня 2014 р.);
- підвищення ставок плати за користування надрами щодо газового конденсату.

В Україні в 2013 р. в порівнянні з 2012 р. спостерігалися збільшення дефіциту Зведеного бюджету з 3,6% до 4,37% ВВП і подальше погіршення макроекономічної динаміки (темп росту ВВП знизився з 5,2% в 2011 р. до 0,3% в 2012 р.; в 2013 р. ріст повністю припинився). При цьому державний борг збільшився з 28,3% до 33,3% ВВП. За експертними оцінками, в 2014 р. в Україні очікується економічний спад на рівні саме менше 3% з подальшим загостренням фіскальних і боргових проблем [3].

Отже, складна ситуація із збалансуванням державних фінансів і зростання державного боргу змушують більшість країн ЄС в процесі пошуку компромісу між забезпеченням фіскальної консолідації та створенням умов для зростання ВВП все частіше піклуватися, насамперед, про досягнення фіскальної стабільності. При цьому європейські країни вдаються до підвищення ставок ПДВ та інших податків, а також соціальних платежів. Лише окремі з них знижують ставки оподаткування, керуючись міркуваннями сприяння зростанню ВВП або приймаючи до уваги неоднозначні наслідки їх попереднього підвищення.

На наш погляд, при подальшій податковій реформи в Україні слід акцентувати увагу, зокрема, на: посилення контролю за наданням податкових пільг і скасування неефективних пільгових інструментів в оподаткуванні; запровадження непрямих методів контролю за доходами населення шляхом зіставлення доходів з витратами для зменшення обсягів приховування від оподаткування високих доходів.

Література:

1. Борко Ю. Розширення і поглиблення європейської інтеграції // Світова економіка і міжнародні відносини. – 2004 – № 7. – С. 24.

2. Продовження курсу на бюджетну консолідацію // Бюлетень "Бюджетного вісника". – 2011. – червень [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

<http://www.imf.org/external/russian/pubs/ft/fm/2011/02/update/fmindexr.pdf>.

3. Довгань Д. Фонд допомоги Україні // Дзеркало тижня. Україна. – 2014. – № 11 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://gazeta.dt.ua/finances/fond-dopomogi-ikrayini-.html>.